(1739) " शुभ दीप्तौ " (I-भ्वादिः-750. अक. सेट्. आत्म.)

'शोभते शपि दीप्त्यर्थे शुम्भेरन्यत् तङः समम् ।' (श्लो. 144) इति देवः ।
'—हिंसने च' इति वोपदेवः । अर्थभेदात् पुनः पाठः ।
शोभकः-भिका, शोभकः-भिका, शुशुभिषकः-शुशोभिषकः-षिका, शोशुभकः-भिका ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि कुप्यतिवत् (224) ज्ञेयानि ।
शुभम्, शोभनः, शोभनम्, शोभा[A], इमानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः ।

(1740) " शुभ शोभार्थे " (VI-तुदादिः-1321. अक. सेट्. पर.)

'हिंसाभाषणयोः शोभेत् शोभार्थे शुभतीति शे ॥' (श्लो. 143) इति देवः ।
सर्वाण्यपि रूपाणि दैवादिककुप्यतिवत् (224) ऊह्यानि ।
'शोभा[1] इति साधुः' इति स्वामी । औणादिके [द. उ. 8-31] रक्प्रत्यये शुभ्रमिति रूपम् । [2]शोभनः[B] ।

(1741) " शुल्क अतिस्पर्शने " (X-चुरादिः-1619. अक. सेट्. उभ.)

'—सर्जने' इति स्वामी । '—भाषणे' इति काशकृत्स्नः । किं च अन्यत्र चुरादौ 'शुक्ल सर्जने' इति च तत्र दृश्यते । '—अतिसर्जने' इति केचित् । '—सर्जने, वर्जने (वर्णने)' इति वोपदेवः । 'सर्जनम्=आर्जनम् ; वर्जनभाषणयोश्च द्रुमे' इति धा. का. व्याख्या (3-23) ।
शुल्ककः-ल्किका, शुल्ककः-ल्किका, शुशुल्कयिषकः-षिका ; शुल्कयिता-त्री, शुशुल्कयिषिता-त्री ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिककुत्सयतिवत् (217) ऊह्यानि । 'शुल्काय देयाम्' [ऋक् 8-1-5] इति । 'शुल्कम्-शुल्कशालाकरः, मांसम्' इति काशकृत्स्नीये ।

(1742) " शुल्ब माने " (X-चुरादिः-1611. सक. सेट्. उभ.)

'शूर्प माने इति चन्द्रः' इति क्षीरतरङ्गिण्याम् । 'शूर्प माने' इति

---

1. 'शोभेति निपातनात्' (काव्यालंकारसूत्रे 5-2-41) इति वामनः ।
2. 'ल्युट् च' (3-3-115) इति भावे (कर्तरि च) ल्युट् ।
A. 'कृष्णोऽपि तापोल्लुठिताङ्गशोभा आश्वास्य मारक्षुभिता महेलाः ।' धा. का. 2-2. "'नाम्नि तु पुंस्त्वं प्रायिकम्' इति घञन्तस्यापि स्त्रीत्वम्" इति अत्र दृश्यते ।
B. 'अशनीयमिवाशंसुर्महानायादशोभनः ॥' भ. का. 7-81.